

אצל הרצל, וזה היה לפני 83 שנה, כשלא היתה כל תנועה ציונית עוד.

סוירנו בספריה שלא נגמר עדיין בנינה ונחכנסנו באולם לארוחה וכמובן היו

גם נאומים ואני הסברתי לנאספים מה זה נגב ומה נעשה פה – והעיקר מה עוד יעשה

פה.

– לפנות ערב נהקיימה החתונה של רפי (בכרך) עם נאוה, ואמרתי בשעה הכנוס

שמלבד החתונה של בני ונכדי לא היתה לי שמחה כזו כמו בחתונה של רפי ונאוה.

21.5.65, יום ו' יט' אייר

בשמונה בבוקר ירדנו לה"א, כי נקבעה פגישה עם מספר חברים, וביום יש

חגיגת 50 שנה מ. דיין.

נחכנסו: אלמוגי, (שמעון שהה בירושלים, בישיבת המטה), אבא חושי (חברים

התרגעו על נאומו בכנוס "המערך" בחיפה), עוזי, משה דיין, יהודית, בהיר, קבלו על

מכתבי בעתונים כאילו מה אחס נגד המערך. אתמול נאספו 15 חברים של "המטה" והיו

נבוכים לרגל מכתבי; הסברתי להם שכוונתי לרשימה אחת בהסתדרות ושתי סיעות,

ואבהיר דעתי היום א' בעהון. הציעו אספת חברים של "המיעוט" בבית הגדודים באביחיל

ביום הרביעי. לחברים הנאספים הבהרתי דעתי: אני בעד שגוי משטר הבהירות, אבל

אלהם על כך רק אם תהיה אפשרות סבירה שיהיה רוב בכנסת, וזה לא יחכן בלי:

(1) המפלגה, (2) שתי סיעות הליברלים, לא אצביע בעד רשימת הסתדרות, לא אצביע בעד

רשימה לכנסת שתעמיד אשכול כמיועד להקים ממשלה, עוזי טאל אם אשכול פסול גם

לממשלה – אמרתי: מי שקרא בעיון מכתבי יודע שאני שולל רק כשרונות לרשות המדינה.

- לאחר הצהרים החפזרו, הגיע שמעון מירושלים, מסר לי שאשכול ביקש ממנו

להישאר כסגן שר בטחון. שאל אותו: אם הציע זאת גם לאלטובי. ענה בשלילה. הודיע

שבתנאים כאלה אין לדרוש ממנו שהוא יישאר.

- לפנות ערב באה דבורה נצר. היחה נוכחה במערך - ולדבריה היה עצוב, כי אני

לא הייתי. גם היא נבוכה ממכתבי. הבהרתי דעתי. היא טשטש מה מאמינה שיחכן רוב

במרכז למה שהיא רוצה, כלומר שאני ארכיב ממשלה.

22.5.65, כ' אייר

הכורך הגיע לידי בדרך מקרה קובץ בשם "על דרכי מדיניותנו" והוא דו"ח מלא

מהמלחמה העולמית של איחוד פועלי ציון (צ"ס) - התאחדות בצוריק 29 ביולי - 7

באבגוסט 1937, ובו הרצאתי על ועדה פיל בשם "פתיחה לבירור" (עמודים 37-78)

חיפשתי ב"וויכוח" כרך א' אם הרצאה זו נכללה בכך ומצאתי כי רק מחלק ממנה (מדוע?

לא ברור לי), בשם ה"וועדה המלכותית ומסקנותיה (עמוד 91-134) במקום הרצאתי

מחלקת ל-53 פרקים. במערכה - אין פרקים, ומשום השמיטו 11 הפרקים הראשונים

(עמודים 37-43) אעתיק כאן את ראשית דברי שנשמטה (פרק א': "כשנודע לי התוכן של

מסקנות הוועדה המלכותית הייתי שרוי בדאגה קשה, שיהדות מזרח אירופה תקבל מסקנות

אלה כהרועה נצחון. ואשר יגרתי בא. ואם כי אני אחד מאלה הרואים בהצעת הוועדה

שנסה היסטורית גדולה, אחת הגדולות ביותר אולי שבתולדותינו, אני רואה בהרועה

זו טעות קשה ונזק רב. הוועדה מציעה להקים מדינה יהודית, אבל מהצעה ועד המדינה

יש עוד טרחק רב, וההצעה עצמה טעונה בקורת חמורה. הוועדה אינה מציעה רק מדינה

היא גם מוציאה גזר דין על מוות על המנדט, והממשלה האנגלית שקבלה את מסקנות